

[Ivar Nørgaard]

mulig offentlighed, og jeg vil naturligvis aldrig tilråde regeringen at holde noget hemmeligt, men på den anden side er det min og socialdemokratiets opfattelse, at det selvfølgelig er regeringen, der under forhandlingerne må vurdere, hvad den vil frigive.

Hvis jeg lige må vende tilbage til det, vi drøftede under forrige punkt på dagsordenen, vil jeg sige følgende: hvis man i stedet for at bruge ressourcerne på en kommission brugte dem på nogle eksperter i markedsudvalget, kunne vi få en masse materiale, som vi selv havde udarbejdet og dermed gav offentlighedsstatus. Vi kunne med det samme lade det gå ud til offentligheden, når vi modtog det fra eksperterne. Men hvad der laves af et underudvalg i et internationalt samarbejde mellem regeringerne, kan jeg selvfølgelig ikke, mens jeg er i opposition, gøre andet for end at sige, at vi ønsker mest mulig offentlighed.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne takke hr. Ivar Nørgaard for, at han understreger – hvad der også er korrekt – at både hr. Ivar Nørgaards parti og mit parti i mange tilfælde har arbejdet for at få mindsket antallet af fortrolighedsstempler, og jeg synes, det er godt, at det bliver understreget her.

Udenrigsministeren siger, at dette papir eller denne rapport, eller hvad vi nu skal kalde det – det er for så vidt mig lige meget, hvad det skal kaldes, det er indholdet, det kommer an på – aldrig bliver gennemført. Jeg synes, det er meget glædeligt, at ministeren siger det, for efter hvad markedsudvalgsmedlemmerne har kunnet få oplyst gennem dagspressen, er det ingenlunde godt, det, der står i den rapport. Men der er andre opfattelser ude i Europa af, om det, der står i den, skal gennemføres eller ej, og jeg tror, det er vigtigt at få reageret meget hurtigt og få kendskab til disse ting bredt ud meget hurtigt.

Nu svarede hr. Ivar Nørgaard ikke på mit spørgsmål, men jeg vil endnu en gang opfordre hr. Ivar Nørgaard til at offentliggøre dette papir, når hr. Ivar Nørgaard og de øvrige socialdemokratiske markedsudvalgsmedlemmer er i besiddelse af det, for det er et papir, som vi andre og offentligheden har kolossalt

meget brug for at få, også inden dette markedsudvalgsmøde på fredag, idet vi jo risikerer, at tingene kører af sporet. Vi ved, at ministeren har den opfattelse, at Danmark skal passe på ikke at komme ind på et sidespor, som ministeren udtrykker det, og det kan vist kun forstås derhen, at ministeren gerne vil strække sig så langt som muligt i forhold til dette arbejde. Derfor vil jeg gentage min opfordring til hr. Ivar Nørgaard om at sikre, at vi andre også får denne rapport at se, og at den tilgår offentligheden.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg forstod på udenrigsministeren, at det var tilfældige mennesker, der havde skrevet denne rapport i Spaak II-udvalget. Det er dog en mærkværdig måde at beskrive det på, som man kan læse i Fontainebleau-erklæringen, hvor man skriver, at det er en komité af personlige repræsentanter for stats- og regeringscheferne. Hvad i alverden ligger der i det begreb, hvis det samme kan kaldes tilfældige mennesker? Det er personlige repræsentanter for stats- og regeringscheferne i EF-landene, og det vil sige, at den danske repræsentant er personlig repræsentant for statsministeren. Det virker, som om udenrigsministeren er ude i bortforklaringer her. Det er et vigtigt dokument. Det er derfor, pressen har været så interesseret i det, og det er derfor, vi kræver det offentliggjort. Når udenrigsministeren ikke vil være med til at offentliggøre det, må vi glæde os over, at pressen har fået kendskab til det og vil sørge for, at vi som medlemmer af folketinget og markedsudvalget på den måde kan være rimeligt orienterede til markedsudvalgsmødet på fredag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg har tidligere måttet påtale over for hr. Gade, at han er ukorrekt i sin omgang med citater af, hvad der er sagt. Jeg har på ingen måde talt om tilfældige mennesker; det er noget, hr. Gade siger. Jeg gør opmærksom på, at de synspunkter, der er fremlagt, er fremlagt på de ti pågældende personers egne vegne, og at det ikke binder regeringerne. Det burde være hr. Gade velkendt.

(Kort bemærkning).